

Sygn. akt IV CSK 588/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku J. J. S. i K. Z. S.
przy uczestnictwie Z. M., A. S., G. M., B. S. i Powiatu Ł. - Zarządu Dróg
Powiatowych w Ł.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 29 maja 2018 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od wnioskodawców solidarnie na rzecz Z. M. i G. M. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Wymaganie ustalone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. jest spełnione w razie zawarcia w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do przesłanek przedsądu określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.). Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym i rozpoznawanym nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nie publ.). W ramach oceny przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie bada podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia, gdyż to może mieć miejsce na następnym etapie postępowania i w innym składzie Sądu. Rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika wyłącznie z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawcy wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), o której można mówić wtedy, gdy ze skargi kasacyjnej bez potrzeby dokonywania głębszej analizy wynika, iż przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Zdaniem skarżących, taki przypadek ma zachodzić w niniejszej sprawie w związku z tym, że Sąd drugiej instancji nie dokonał w rzeczywistości kontroli apelacyjnej orzeczenia

Sądu pierwszej instancji, nie dostrzegł oczywistego naruszenia prawa materialnego i w swoich rozważaniach pominął domniemania wynikające z art. 339 k.c.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Oczywiście jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, niezależnie od przytoczenia i wykazania zasadności zarzutów, skarżący musi zatem wykazać, że orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Wnioskodawcy tym wymaganiom nie sprostali, gdyż nie uzasadnili oczywistej zasadności skargi kasacyjnej inaczej jak tylko przez odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi, których na etapie przedsądu Sąd Najwyższy nie bada.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1, art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 615), orzeczono jak w postanowieniu.